

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ο ΜΑΙΤΕΡΛΙΓΚ...

ΣΤΗΡΗ ΚΑΙ ΦΟΝΕΥΣΙ...

Ο μεγάλος κ' ένδοξος Βέλγος ποιητής Μορίς Μαιτερλιγκ έγινε πρην από λίγα χρόνια άφορη άφ' ενός μόν νά γλυτώσει ένας άνθρωπος από βέβαια θάνατο, άφ' έτερου δέ νά... γάση ένας άλλος

άνθρωπος τή ζωή του. Η περιστασία υπό τις οποίες συνέβησαν τά δύο αυτά γεγονότα, τά τώσον άντιφατικά, είναι πολύ δραματικές.

Μιά μέρα, ο Μαιτερλιγκ έλαβε ένα δέμα τό οποίο περιείχε ένα άντίτυπο τού περιφώνου βιβλίου του 'Η ζωή των μελισσών - που μεταφράστηκε και στή γλώσσα μας - μαζί μ' ένα γράμμα. Στην έπιστολήν αυτήν, κάποιος άγνωστος τού έγραφε πώς τού χροστούσε τή ζωή, και νά πώς: 'Ο άγνωστος αυτός είχε διαβάσει τή Ζωή των μελισσών και τού είχε άρήσει τόσο πολύ ώστε είχε διαρκώς ένα άντίτυπο στην τσέπη του και τό ξεφυλίζε όπου κι' άν βρισκόταν. 'Όταν κηρύχθηκε ο παγκόσμιος πόλεμος και πήγε στρατιώτης, φρόντισε νά πάρη μαζί του τό αγαπημένο του βιβλίο, άφου προηγουμένως τό έδωσε και τού έδωσαν με χοντρό δέμα. Και όταν, στό μέτωπο, οι συνάδελφοί του, ξεκουράζονταν από τίς μάχες ή τήν κοπιαιτική ζωή των χαραωμάτων, εκείνος καθόταν σε μιά άκρη και άνοιγε τό προσφιλές του βιβλίο τό οποίο είχε σχεδόν άποστηθίσει. Τό άψυχο όμως αυτό βιβλίο, σάν νά ήθελε νά εξαριστήσθι τό φανατικό φίλο του γιά τήν αγάπη πού τού είχε, τού έσωσε μιά μέρα τή ζωή. Σε μιά μάχη, μιά σφαίρα βρήκε κατάκαρδα τό θυμαστή του Μαιτερλιγκ. Με τή διαφορά όμως πώς ή σφαίρα κερφόθηκε στό δευματοδέτο βιβλίο. Κ' έτσι άπέφυγε τού σκοπού της. 'Ο άφροισόμενος θυμαστής τού Μαιτερλιγκ, άφου κινήσε ακόμα λίγο τό σωτήριο αυτό βιβλίο, - τό οποίο έφερε μια τρύπα τά ίγνη της σφαίρας - τό έστειλε, μετά τήν άποστράτευσή του, στόν ποιητή μ' ένα βεγμάτο ευχαριστήριο γράμμα.

Η άλλη περιπέτωση εινε ή εξής: Κατά τή διάρκεια τού πολέμου, ο Μαιτερλιγκ είχε γράψει ένα πατριωτικό δράμα, στό όποιο παρουσίαζε μερικούς γάλλους στρατιώτες τού 7ου συντάγματος πεζικού νά συλλαμβάνουν αιχμάλωτο ένα γεριμανό και νά τόν τυφεκίζουν επί τόπου.

Η γαλλική κυβέρνηση άγόρασε πολλά άντίτυπα από τό βιβλίο αυτό και κάτελε σεύς στρατιώτες στό μέτωπο, γιά νά τονοθή τό πατριωτικό τους φρόνημα.

Υστερα όμως από λίγον καιρό ο Μαιτερλιγκ ελάμβανε ένα γράμμα εκ μέρους των στρατιωτών τού 7ου συντάγματος, οι όποιοι τού έγραφαν ότι είχαν συλλαβει ένα γεριμανό αιχμάλωτο, διατελούμενος ακόμα υπό τό κράτος της έντιπώσεως πού τούς προέβησε τό θεσμό πατριωτικό δράμα του, τόν τυφεκισαν αόδορει, παρά κάθε κανόνα !...

Κ' έτσι ο Μαιτερλιγκ, ο όποιος έγραψε ένα φανατικό δράμα, έγινε άφορη νά τυφεκισθι ένας άνθρωπος χωρίς λόγο !...

νά φύγετε, νά φύγετε άμέσως...Χαίρετε, κύριε...Και προσέχτε μή χτυπήστε...

Σ' ένα λεπτό, ο μαρκήσιος ήταν κάτω. Τότε ο κόμης ντέ Τρομορβάν έβυσε τό σετόνι από τό παράθυρο και ειπε στη γυναίκα του νά πέση άμέσως στό κρεβάτι και νά κινή πώς κοιμάται.

"Επειτα πήγε και βρήκε τό Χερύ, πού περιέμενε άπ' έξω άπ' τήν πόρτα.

- Δέ σου τόλεγα ; τού ειπε. "Εγώ ένα τέταρτο της ώρας πού ψάχνομ...Τίποτα...Κύτταξα μίην είχε κοιμητέ κά' άπ' τό κρεβάτι, μέσ' στη νουάλα...Μά δέν βρήκα κανέναν, πουνδέν.

- Άδύνατο ! κύριε μου. Τόν είδα με τά μάτια μου...

- Σκαμός ! ήλιθε ! "Αν θέλεις, κύτταξε και σύ, και θά βεβαιωθείς με τά ίδια σου τά μάτια.

Κι' ο Τρομορβάν έκανε τόπο νά περιόρη ο ύπρητης του.

"Ο Χερύ μπήκε κ' έψαξε παντού. Μά δέ βρήκε τίποτα. Και δέν ήξερε τί νά υποθέση...Τά μάτια του τόν εχανε γελάσει ; Φάντασμα είχε δει ; Τι μυστήριο είχε συμβει επί τέλους...

Στό λευκό κρεβάτι της, ή κόμησα φαντότασε σάν νά κοιμόταν ήσυχη ήσυχη. "Ο Χερύ πίστευσε πώς είχε κάνει λάθος...

- Λοιπόν ; τού ειπε ο κόμης. Βλέπεις ότι έκανες λάθος ; Και πλησιάζοντας τή λάμπα στό πρόσωπο της γυναίκας του, πούκανε πάντα πώς κοιμάται, έξακολούθησε :

- Τή βλέπεις πώς κοιμάται ; τή ήσυχα και γλυκά πού αναπαύεται ; "Αν ήταν ένοχη αυτή ή γυναίκα, θάθε τό πρόσωπό της αυτή τή θεία έκφραση, τήν άπόλυτη γαλήνη, τό άθωο αυτό χαμόγελο ;

Κι' ο κόμης ντέ Τρομορβάν έξακολούθησε νά μιλάει έτσι πολλήν ώρα, χωρίς νά βλέπει πώς τό ίδιο φως πού φώτιζε τό νεανικό κεφάλι της ; Κλωσίδης φώτιζε συγχρόνως και τό δικό του, στό όποιο ή τριχές είχανε άσπρίσει μέσα σε λίγα λεπτά !...

Η ΕΥΘΥΜΗ ΣΤΗΛΗ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

Από τά σατυρικά φύλλα δλου τού κόσμου

Ο Ξένος στό γκαρσόνι τού ρεστοράν τού σταθμού :
- Μένει τό τραίνο έδώ άρκετά ; Προφτάνει κανείς νά φάη μιά μπριζόλα ;
- Βέβαια.
- Ξέρετε τό δρομολόγιο ;
- "Όχι, αλλά ξέρω τίς μπριζόλες !...

- Λένε πώς κάθε ποτήρι κρασί πού πίνει κανείς κόβει και μιά βδομάδα από τή ζωή του.
- Κουταμάρα ! "Αν ήταν αλήθεια αυτό έγώ δέν...θαπρετε νά ειχα γεννηθί !...

Η ύπρητρια πού μόλις κατέβηκε άπ' τό χωριό της.
- "Η Κυρία ; Μαρία, έβαλες στά χουσόφαρα της γυάλας φρέσκο νερό ;
- "Η ύπρητρια : "Όχι, κυρία, δέν ήτανε ακόμα τό παλινό !...

Εμπιστευτικά ο κύριος στόν ύπρητή του :
- Ξέρεις, Γιάννη, ή γυναίκα μου, πάχυνε τόσο ώστε δέν μπορώ νά τήν αγκαλιάσω με τό ένα μου χέρι.
- Κι' έγώ τό ίδιο, κύριε !

Η σύγχρονη γυναίκα.
- "Εκείνος ; Δέν μένει τίποτε άλλο παρά νά χωρισούμε.
- "Εκείνη ; Καλά, πάρε σύ τά παιδιά και έγώ...τό αυτοκίνητο !...

- Τι σου ειπεν ο πατέρας μου όταν τού ειπες ότι με συλλογίζεσαι όλη τή νύχτα και δέν μπορείς νά κοιμηθής ;
- Μού πρότεινε θεσί νυκτοφύλακος στό έργοστασίο σας !...

- Εμπρός δεσποινίς, άνεβήτε γρήγορα στό τραίνο γιατί θά φύγη.
- Μιά στιγμή. Νά φιλήσω τήν αδελφή μου, κύριε σταθμάρχα.
- Δέν πειράζει. Τήν φιλώ έγώ πού θά μείνω !...

- Απόψε νειρευθήκα ότι μου έκαμες ένα θαύμασιο δώρο, τι σημαίνει αυτό ;
- Σημαίνει ότι...νειρευθήκες !...

- Είπατε ότι με αγαπάτε, ώστε θέλετε νά με πάρετε γυναίκα σας ;
- Μά γιατί αλλάζετε κούβεντα δεσποινίς ;

- Δεσποινίς, σάς αγαπό μέχρι παραφροσύνης.
- Σάς παρακαλώ νά τό πητε τού μπαμπά μου, εινε φρενολόγος.

Ο Πατέρας : Καλλονή, βέβαια, δέν εινε ή κόρη μου, αλλά παίρνει 300.000 δραχμές προίκα, έχει ένα θείο τόν όποιο θά κληρονομήση...

Ο ύποψιος γαμβρός : Έξακολουθήσατε παρακαλώ, όσο πάει και γίνεται...όφραϊότερη !...

- Απεπειράθη ποτέ ή γυναίκα σου νά λιποθυμήση ;
- Βέβαια μιά φορά αλλά τήν έξελιποθύμησα άμέσως.
- Πώς ;
- Της έφώναξε : "Εμμα, κάθισε άπάνω στό καινούργιο κειπέλλο σου !...

- Λοιπόν, Μαρία, βρήκες τό τριαντάφυλλο πού πρόκειται νά βάλλω στό μαλλιά μου ;
- Μάλιστα, κυρία, αλλά...έχασα τά μαλλιά σας !...

Η πεθερά : "Αχ ! γιατί μου καλά πού ήλθατε, ο γαμβρός μου εινε πού'ν άσχημα, όλο φαντάσματα και θηρία βλέπει εμπρός του.

Γιατρός : Μά εύλογημένη γυναίκα, τι θέλεις στό δωμάτιό του όλη τήν ώρα !...

- Σύνθητρα τόν άνδρα σου χθές στό Ζάππειο, αλλά δέν με είδε.
- Ναι... μού τό ειπε !

- Κι' άφου πεινάς γιατί δέν εργάζεσαι, αλλά κάθεσαι και ζητιανεύεις ;
- "Αχ ! κύριε. "Όταν εργάζομαι πεινάω περισσότερο.

- Ο γιός μου γράφει τώρα συχνά και τά γραψιμάτά του διαβάζονται με μεγάλο ενδιαφέρον από πολλούς άνθρώπους.
- Βέβαια, θά γράφη χρονογραφήματα.
- "Όχι...τόν κατάλογο των φαγητών στό ρεστοράν !...

- Τώρα πού άνοιξαν τά κρασιά ο νυκτοφύλακας όδηγει ένα μεθυσμένο σε κάποιο σπίτι.
- Αδός ο κύριος άνήκει στό σπίτι σας ;
- Η ύπρητρια : "Όχι, τούς δικούς μας κυρίως...τούς φέματε όλους !...

Ο Κατεψυγμένος